

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פורים תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCiKKmAWXyD6O9Xu7IH0Is19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מאלף משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

נוֹטְרִיקוֹן יַחִיד בְּכָל הַתַּנ"ךְ שֶׁל הַמַּלְיָם פוֹרִי"ם גְּאוּלָּה בַּפְּסוּק "וְעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יוֹשֵׁעַ"

מוֹבָא בְּרַמ"ד וְאוֹלֵי זַצ"ל שְׁפוּרִים שֶׁל שְׁנָה מְעַבְרֶת הוּא זְמַן הַגְּאוּלָּה: (ספר הליקוטים ח"ב תקלב) עֲנִין מַה שְׁאַמְרֵנוּ עַל שְׁנוֹת הָעוֹלָם שֶׁהָאֵלֶף הַשְּׁשִׁי הוּא כְּנֶגֶד הַיְסוּד וְלוֹ מִשְׁפֵּט הַגְּאוּלָּה בְּאִמְצָעֵיתוֹ לְעַמַּת יוֹם הַשְּׁשִׁי שְׂמִחָצִיו וְהִלָּא הַקְּדוּשָׁה מִתְגַּבְּרֶת, כִּי הוּא בְּחֻדְשֵׁי הַשְּׁנָה כִּי בְּחֻדְשׁ אָדָר שֶׁהוּא הַחֻדְשׁ הַשְּׁשִׁי בְּאִמְצָעֵיתוֹ מִמֶּשׁ מִתְגַּלֶּה יְסוּד אֲבָא וְהוּא הַגְּאוּלָּה. וְזֶה סוּד הַמְּגִלָּה נִקְרָאת בְּיוֹם פּוּרִים, כִּי דוּעַ מִכְּתָבֵי הָאֲר"י זְצוּק"ל וְהוּא הַיְסוּד דְּדְכוּרָא, כִּי מִתְשַׁרֵּי וְעַד נִיסָן הֵם סוּד הַחֻדְשִׁים דְּכוּרִין, כְּשֵׁם שְׂמִינִיסָן וְעַד תְּשַׁרֵּי הֵם סוּד

החדשים נויקבין. וכנגד הגאולה שהיא בחדש אדר אמר המשורר ראש דברך אמת שר"ת למפרע אדר. ואמר "ראש דברך" כי משם והלאה מתחיל ראש הנוקבא שהוא חדש ניסן ומתחבר עם יסוד דדכורא שהוא חדש אדר וסודו אמת כי תתן אמת ליעקב והוא הגואל אותה.

להלן נוטריקון יחיד בכל התנ"ך של המלים פורי"ם גאול"ה באות רביעית מסוף המלה בפסוק שמסים במלים "ועת צרה היא ליעקב וממנה ישע": (ירמי' ל, ה) "כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום: שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו פילודה ונהפכו כל פנים לירקון: הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה ישע". וכן **עת צרה היא עם המלים בגימטריא תשפ"ד**. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהמלים "גדול היום ההוא" מרמזות על פורים גדול לאפוקי מפורים קטן בשנה מעברת. וכן **ירקון** מרמז על אסתר שהיתה **ירקוקת**. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהמלה "ונהפכו" מרמזת על אור הפורים "ונהפוך הוא". וכן כל המלים של הסגנון חוץ מאותיות הסגנון, בגימטריא **חדש אדר ב' שנה מעוברת תשפ"ד**, וכפי שרואים שהפסוק מדבר על עבור ולידת הגאולה.

פרסם בשם האדמו"ר מביאלה שליט"א מזקני האדמו"רים במוצאי שמחת תורה תשפ"ד כשנודעו ממדי האסון אמר: שהתחיל להתקיים הפסוק "**עת צרה היא ליעקב וממנה ישע**". והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שחג העצרת אותיות **ע"ת צר"ה**. וכן חג העצרת עם האותיות והכולל בגימטריא **תשפ"ד**. וכן גאלת **בעת"ה** מרמזת בר"ת בפסוק (במדבר כט, לה) "**ביום השמיני עצרת תהיה לכם**". והמשך התהליך צפוי להיות ב**פורים**, כמובא בספרים שהפסוק "**וממנה ישע**" אותיות **מהמן**, שמעמיד עליהם **מלך קשה כהמן**, עד שעושים תשובה וזוכים לגאולה, ונדוע שהעומדים בראש ציר הרשע העולמי הם **פרס** של ימינו שהם **המלך קשה כהמן**. וכן **המן** בגימטריא **בג"ץ** שקבע את יום הפורים לזמן האחרון של **גזרת הגיוס היל"ת**, וכן **צה"ל** ר"ת הכתוב (ירמי' ל, ז) "ועת צרה היא ליעקב וממנה ישע". וכן שמעתי שהפסוק: (אסתר ט, כו) "על כן קראו לימים האלה פורים" ס"ת **וממנ"ה**. ובפורים בו מקבלים עם ישראל את התורה

מאהבה, מאיר האור של **שמחת תורה** ששמחים עם התורה באותה בחינה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' ראובן פרנקל שליט"א שתשפ"ד ר"ת **שמחת תורה** פורים דמקפין. וכן נסח הגמרא (יומא כט.) אמר רבי אסי למה נמשלה אסתור לשחר, לומר לך מה שחר סוף כל הלילה, אף אסתור סוף כל הנסים בגימטריא **תשפ"ד**. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שהמלים **אדר גוא"ל** מופיעות באות רביעית מסוף המלה בפסוק: (ישעי' נו, א) "כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה זאת". והוסיף הרה"ג ר' יואל טיטלבוים שליט"א שהאותיות **פורים משיח** נרמזות בפתוב על העמר: "תספרו חמשים יום", וידוע שכל הישועה היתה בימי **העמר** שאז תלו את המן, וזה היה אחרי שמרדכי למד עם הילדים הלכות קמיצת **העמר**. והמן נתלה על **עץ גבוה חמשים** שקשור עם **חמשים ימי העמר**. וכן פורים מלך משיח בגימטריא **תשפ"ד**.

והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שאותיות **ט"ו אדר** מופיעות בסנון אותיות **29** פעמים בכל התנ"ך והסנון האמצעי שהוא **ט"ו** מההתחלה ו**ט"ו** מהסוף מופיע בפסוק של **מלחמת גוג ומגוג**: (יואל ד, ב) "וקבצתי את כל הגוים והורדתיים אל עמק יהושפט ונשפטי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו". וכן אותיות **פורים** מופיעות בסנון אותיות **29** פעמים בכל התורה, והסנון האמצעי שהוא **ט"ו** מההתחלה ו**ט"ו** מהסוף מופיע בתוך המספר **29**: (שמות לח, כד) "כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים כפר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש". הפסוק הזה מסכם את תרומת **הזהב** למשכן, ובארנו במאמר 'שרביט הזהב' את הקשר בין שרביט **הזהב** שמסמל את הארת פורים, למזבח הזהב שהיה במשכן, ולתקון חטא עגל הזהב, דבזמן שישראל חטאו ונהנו מסעדתו של אחשורוש, גרמו שמדרגת הזהב היתה ביד הלעמת זה, באותה בחינה של עגל הזהב. לכן ברב השנים פורים שיך לפרשת כי תשא בה מובא ענין חטא העגל, ולכן אחשורוש השתמש ב**בגדי הזהב של אהרן הכהן**, ובכלי המקדש. ולאחר שעשו תשובה והפכו את הרע לטוב, הוציאו את מדרגת הזהב מידיו של אחשורוש לצד הקדשה. לכן

אחשורוש הושיט את שרביט הזהב, לסמל שמדרגת הזהב יוצאת ממנו ועוברת לצד הקדשה. וכן פורים יוצא על פי רב בפרשת תצוה שהיא הפרשה של בגדי כהנה, לרמז שזכו מחדש לבגדי כהנה של אהרן הכהן. וכן מובא מהרב אורי יונגרייז שליט"א שאהרן הכהן בגימטריא פורים. ובגימטריא הכתוב (שמות כה, יא) "ועשית עליו זר זהב". דבפורים זכו למדרגת מזבח הזהב, שהיא מדרגתו של אהרן הכהן. והוסיף הרה"ג ר' י. מ. ה. שליט"א שהמספר 29 שמתגלה כאן מרמז על ימי הפורים "ד ט"ו שיחד עולים 29.

שמעתי מהרה"ג ר' חיים שיפמן שליט"א שהפסוק שיש בו הכי הרבה אותיות בתורה, הוא הפסוק: (דברים יג, ו) **"והנביא ההוא או חלם החלום ההוא ימות פי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך".** ובפסוק הזה יש 127 אותיות. וראה זה פלא שהפסוק שיש בו הכי הרבה אותיות בכל התנ"ך הוא פסוק במגלת אסתר שיש בו 193 אותיות, והמספר 127 מזכר בפסוק: (אסתר ח, ט) **"ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם".** נראה לבאר שפסוקים אלו שהם הארפים ביותר מבחינת מספר האותיות מרמזים על קץ הגלות הארוך ביותר, הינו תאריך בעתה האחרון שאז משיח חיב לבוא, המספר 193 בגימטריא קץ עם האותיות והכולל במקסימום, הינו זמן הקץ הכי אחרון, והמספר 127 טמון בו קץ בעתה האחרון, כי מצינו בזהר שהתהליך של גאולת בעתה הוא 100 שנים, ובתוך המאה כשנגיע לשנה שהיא השנה 27 מסוף ה-100 תגלה משיח בן דוד בעולם, ויתחיל לפעל פעלותיו שישלמו עד סוף המאה שנים, כך שיוצא שהקץ של בעתה האחרון נמצא בסוד המספר 127. ונביא את לשון הזהר בפרשת וירא (ק"ט). **בשבעין ותלת, כל מלכי עלמא יתפנשון לגו קרתא רבתא דרומי, וקדשא**

בְּרִידָה הוּא יִתְעַר עֲלֵיהוּ אֲשָׁא וּבִרְדָּא וְאַבְנֵי אֶלְגַּבִּישׁ וְיִתְאַבְדּוּן מְעֻלְמָא. בְּרֵ אַנּוּן מְלַכִּין דְּלֵא יִמְטוּן לְתַמּוֹ, וְיִהְדְּרוּן לְאַגְחָא קֶרְבִּין אַחֲרֵינוּן, וּמַהְהוּא זְמַנָּא מְלַכָּא מְשִׁיחָא יִתְעַר בְּכָל עֻלְמָא, וְיִתְכַנְּשׁוּן עִמָּה כְּמָה עִמִּין וּכְמָה חִילִין מְכַל סִיפֵי עֻלְמָא, וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְכַנְּשׁוּן בְּכָל אַנּוּן אַתְרֵי. עַד דְּאַשְׁתְּלִימוּ אַנּוּן שְׁנִין לְמַאָּה, כְּדִין וְאִ"ו יִתְחַבֵּר בְּהִ"א, וּכְדִין "וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל אֲחֵיכֶם מְכַל הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה וְגו'". וּבְנֵי יִשְׁמַעְאֵל זְמִינִין בְּהִהוּא זְמַנָּא לְאַתְעֲרָא עֲלֵיהוּן עִם כָּל עַמִּין דְּעֻלְמָא לְמִיתֵי עַל יְרוּשָׁלַּיִם, דְּכַתִּיב "וְאַסְפַּתִּי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַּיִם לְמַלְחָמָה וְגו'", וּכְתִיב "וְיִתְצַבּוּ מְלָכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחֹהּ", וּכְתִיב "יּוֹשֵׁב בְּשָׂמִים יִשְׁחַק יְהוָה יִלְעַג לְמוֹ". לְבַתֵּר וְאִ"ו זְעִירָא יִתְעַר, לְאַתְחַבְּרָא וּלְחַדְשָׁא נְשָׁמְתִין דְּהוּוּ עִתִּיקִין, בְּגִין לְחַדְתָּא עֻלְמָא, כְּמָה דְּכַתִּיב "יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו", וּכְתִיב "יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם", לְאַתְחַבְּרָא כְּדָקָא יְאוּת. "יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו", לְנַחְתָּא לֹון לְעֻלְמָא, וּלְמַהוּי כְּלֵהוּן בְּרִין חַדְתִּין, לְחַבְּרָא עֻלְמִין כְּלֵהוּן כְּחַד. כְּאֵן מְדַבֵּר הַזֶּהר עַל עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע הַשָּׁנִים עַד סוֹף הַמַּאָּה, שְׁבַשְׁנַת הַשְּׁבַעִים וְשֶׁלֶשׁ תַּתְּחִיל הַמַּלְחָמָה עַל יְרוּשָׁלַּיִם וְהַקֶּב"ה יִמְטִיר עַל אַמּוֹת הָעוֹלָם אַבְנֵי אֶלְגַּבִּישׁ, וְתַתְּחִיל תְּקוּפָה שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד שְׂיִתְעוֹרֵר לְהַלְחֵם מַלְחָמוֹת ה', וּמַלְחָמוֹת אֱלוֹ תַמְשַׁכְּנָה עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנִים עַד סוֹף הַמַּאָּה, וְאִזּוּ יִהְיֶה הַיַּחֲוֹד הַשָּׁלֵם וְקַבּוּץ גְּלוֹיֹת הַשָּׁלֵם.

הַפְּסוּק שֵׁשׁ בּוֹ אוֹתִיּוֹת מְשִׁיחַ בְּ"ן דָּוִד יוֹתֵר מְכַל פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה הוּא הַפְּסוּק הַזֶּה: "וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמִּלְךָ בְּעַת הַהִיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֲדָשׁ סִינּוֹן בְּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתֹּב כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה מְרַדְכִי אֶל הַיְהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפַּחֲוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינּוֹת אֲשֶׁר מְהַדּוּ וְעַד כּוֹשׁ שְׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמַאָּה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלִשְׁנוֹ וְאֶל הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכִלְשׁוֹנָם". וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' דָּוִד וַיִּצְמַן שְׁלִיט"א שְׂאוֹתִיּוֹת בְּעַת"ה נִמְצְאוֹת בְּפִתְיָהּ שֶׁל הַפְּסוּק: "וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמִּלְךָ בְּעַת הַהִיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֲדָשׁ סִינּוֹן". וְכֵן הַאוֹת ב' שֶׁל בְּעַת"ה הִיא הַאוֹת 667 מִתַּחֲלַת הַפָּרָק

שֶׁם כְּמִנְיָן קִץ בְּעַתָּה.

והוסיף הרה"ג ר' אדם מ. שליט"א שהמספר 127 דומה בספרות ל712 הגימטריא של **"קץ הפלאות"**, כמו שכתוב (דניאל יב, ו) **"עד מתי קץ הפלאות"**, וכן 712 זה הגימטריא של **"עני ורכב על חמור"** וזה הגימטריא של **תיקון עולם**. וכן המספר 127 נרמז בגימטריא של הפסוק הראשון בתורה שעולה 2701.

מצינו בגמרא (סנהדרין צז:) **שלשה באין בהסח הדעת, אלו הן, משיח, מציאה ועקרב**. ומבאר המהרש"א שכשהמשיח יבא, לחלק מהאנשים תהיה ביאתו בחינת **מציאה** שיביא להם **שמחה**. ולחלק מהאנשים תהיה בחינת נשיכת עקרב. ובאר הרה"ג ר' י. מ. ה. שליט"א שרואים שמש"ח בא במצב של שגוען שאין דעת שזה המצב בימי הפורים שחיבים לבסומי **עד דלא ידע** שאין דעת. וגם על המשיח מצינו שיאמרו עליו שהוא משגע, כמובא במדרש (בתי מדרשות' פרקי היכלות לה, ה) **באותה שעה חוזרין ישראל לדעת אחרת ומבזין למשיח ואומרים אוי לנו שתעינו אחר משגע זה, אמר להם הקדוש ברוך הוא משגע אתם קורין אותו, עכשיו תראו את האור שלו שהיה מהלכת סביבותיו שנאמר "וסביבו נשערה מאד", וכל שהאמין בו אינו נמחק מספר החיים שנאמר "ובעת ההיא ימלט עמך"**. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהשתלשל בימי הפורים שלומדים בדרך היומי את פרק **'אלו מציאות'** והזמן מסגל לגלוי משיח בבחינת **מציאה**, וכן רואים רמזים על פורים במשנה שפותחת את פרק **'אלו מציאות'**: (ב"מ כב:) **אלו מציאות שלו, ואלו חיב להכריז. אלו מציאות שלו, מצא פרות מפזרין [רמז על פורים דפרזים], מעות מפזרות [כל הפושט יד נותנים לו], כריכות [רמז לכרפים המקפין חומה], ברשות הרבים, ועגולי דבלה, כפרות של נחתום, מחרוזות של דגים [מזל אדר דגים], ונחתיכות של בשר, וגזי צמר [חדש מרץ למנינם] הבאות ממדינתו, ואניצי פשתן, ולשונות של ארגמן, הרי אלו שלו דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר כל שיש בו שנוי חיב להכריז. כיצד מצא עגול ובתוכו חרס כפר ובתוכו מעות. רבי שמעון בן אלעזר אומר כל כלי אפוזיא [רמז על פורים], אינו חיב להכריז.**

ימי הפורים י"ד ט"ו בא"ת ב"ש אותיות נפק"מ או "מפניק".

שמעתי מהרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שימי הפורים י"ד ט"ו בא"ת ב"ש אותיות **נפק"מ** ר"ת **נפקא מינה**, שהן אותיות **נפ"ק המ"ן**. נראה לבאר על פי מה שרואים במסכת מגלה, מיד אחרי שהמשנה פותחת בימי הפורים י"ד וט"ו שמגלה נקראת בהם, מביאה המשנה כמה וכמה עניני **נפקא מינה**: **'אין בין אדר הראשון לאדר השני' וכו'**, ומובאים שם 13 פסקאות של **'אין בין'**, הינו עניני **נפקא מינה**. וכן השמחה בפורים היא **'עד דלא ידע'** שלא יהיה **נפקא מינה** בין ארור המן לברוך מרדכי. והוסיף הרה"ג ר' י. א. ברקלי שליט"א ש**נפקא מינה** בגימטריא פורים. וכן שמעתי ש**נפקא מינה** מרמז על יציאה מהגלות, הינו **נפקא** יצאנו **מינה** מהגלות. וכן ה"ת של **נפילתי קמתי** הוא אותו ר"ת. וכן עמלק והמן הם קלפת המלכות הלעמת זה של דוד המלך שהיא בסוד אות ה' אחרונה של שם יהו"ה, ו**ספק** בגימטריא **עמלק**, שזה דרכם לעורר ספקות להביא את האדם למינות ואפיקורסות, ולכן **אין ספק** שהוא בגימטריא עמלק **מוציא מידי ודאי** בגימטריא שם **אה"ה** שמסמל את המלכות העליונה שהיא בסוד אות ה' ראשונה של שם יהו"ה, ששם אין לקלפה אחיזה, כי הודאי הוא החזק יותר שמוציא מידי הספק ששם יש אחיזה לעמלק, ולכן הא"ת ב"ש של י"ד ט"ו זה **נפק"מ**, הינו **נפקא** שפרושו **מוציא**, והמלה **מינה** מרמזת על מינות שבאה מהמן, לרמז שימי הפורים מוציאים את האדם מהספקות והמינות של המן בסוד ודאי שמוציא מהספק.

והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א ש**נפק"מ** אותיות **"מפניק"**, וכפי שמובא בפסוק: (משלי כט, כא) **"מפניק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון"**. וזה מקום יחיד בתנ"ך בו מזכרת לשון **פניק**, וידוע השתלשל בימי הפורים שהם ימי ענג ופנוק. וכן י"ד ט"ו **מפניק** בגימטריא יצר שעליו מדבר הפסוק, כמובא בגמרא (סוכה נב:): **אמר רבי שמואל בר נחמני אמר**

רבי יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא שנאמר "מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון" שכן באטב"ח של רבי חיא קורין לסהדה מנון. וכן מצינו במדרש (ילקוט משלי תתקס"ב) אמר רבי אבין כל מי שהוא מפנק את יצרו בנערותו סופו להיות מושל עליו בזקנותו, מאי טעמא "מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון". ומבאר השל"ה "מפנק מנער עבדו, ואחריתו יהיה מנון" ופרש בראשית חכמה העבד הזה הוא היצר הרע שהוא עבד עבדים, ואם בבחירתו הוא מפנק אותו בתענוגי העולם, "ואחריתו יהיה מנון" שר עליו, ויהיה קשה עליו להכניעו. ומפל זה יש רמז שגם בימי הפורים שהם מי פנוק צריך להזהר מאחיזת היצר. וכן פורים בגימטריא פנוק ק', הינו מי הפורים הם מי הפנוק של חדש אדר שהאות שלו בספר יצירה היא האות ק'. והוסיף חכם אחד שאכן רואים את הפנוק והענג אצל עמלק כשבא שמואל הנביא להרוג את אגג, הסב של המן, כתוב: (ש"א טו, לב) "ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר המנות". ומבאר רש"י שם: "אגג מעדנת" יונתן תרגם אגג מפנקא. וכן מובא במהר"י קרא שם "מעדנת" כתרגומו מפנקא וכן יסד הקלירי מעדן ומשעשע אדם מענג ובעל מעדנים מעתה יתיסר ביסורים קשים.

והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהאותיות פיקני"ק מופיעות בסנון אותיות ישר בתורה רק שתי פעמים ושתיהן בפתובים על תאוות עולם הזה: (במדבר א, א) "ויהי העם כמתאננים רע באזני יהו"ה וישמע יהו"ה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהו"ה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהו"ה: והאספסוף אשר בקרב התאוות תאוה". (דברים ט, כא) "ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואפת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלף את עפרו אל הנחל הירד מן ההר: וכתבערה ובמסה ובקברת התאוה מקצפים הייתם את יהו"ה".

כתוב (במדבר לד, י) "והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה". ורואים שיש לשון תאוה, בגבולות ארץ ישראל, ויתכן שיש כאן רמז שצריך לשים גבול לתאוה לפי גדר התורה שנקללים בארץ ישראל, הינו התורה מרמזת

שגבולות ארץ ישראל מסמלים את הגבולות שאדם צריך לשים לתאוותיו שלא יפול ביד היצר הרע. וכן אותיות פנו"ק תאו"ה מופיעות בסנון יחיד בתנ"ך בפסוקים של גבולות הארץ: (יהושע טו, יא) "ויצא הגבול אל כתר עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא ובנאל והיו תצאות הגבול זמה". ורואים כאן את השמות של ערי הגבול "שכרונה" שמרמז על תאוה השכרות של היין שצריכה גבול, וכן "הר הבעלה" שמרמז על תאוות הבעילה שצריכה גבול.

48 נביאים ועוד 7 נביאות יוצרים את

המספר 784 שנת הגאולה

מצינו בגמרא (מגילה יד.) "ויסר המלך את טבעתו" אמר רבי אבא בר כהנא גדולה הסרת הטבעת יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות שנתנבאו להם לישראל, שארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות שנתנבאו להם לישראל, לא החזירו למוטב, ואלו הסרת טבעת החזירתו למוטב, ותו ליכא והכתיב "ויהי איש אחד מן הרמתים צופים", ואמר רבי אבהו אחד ממאתים צופים שנתנבאו להם לישראל, אין אתנבויי טובא אתנבו פדתנא הרבה נביאים נתנבאו להם לישראל כפלים פיוצאי מצרים, אלא נבואה שונצרכה לדורות נכתבה, שלא הצרכה לדורות לא נכתבה. ורואים שהארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות התנבאו נבואות שונצרכו לדורות בעקר לגאולה העתידה. ושמעתי מהרה"ג ר' מנחם ברהום שליט"א ש48 נביאים ועוד 7 נביאות יוצרים את המספר 784 שנת הגאולה שאותה נבאו הארבעים ושמונה נביאים ושבע הנביאות. והגמרא מרמזת שאור הפורים גבוה מכל הנביאים לרמז שצריך את אור הפורים של שנת 784 כדי שזנכה לאתחלתא דגאולה. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שאם נכפיל 7 כפול 48 נקבל 336 כמנין פורים.

שמעתי מהרה"ג ר' אליעזר שלמה זוננשיין שליט"א שהסרת אותיות הסת"ר שבנקדה הזאת הנה ההסתר פנים הגדול של פורים, כשאחשוורוש הסיר את הטבעת להמו, ואחר כך גלוי ההסתר שזכינו לו בהסרת הטבעת למרדכי, ושתי הסרות

טבעת אלו הביאו את עם ישראל לתשובה מאהבה. וכן נראה דטבעת היא מלשון טבע שמסמל את ההסתר פנים שעולם הטבע מכסה עליו. ולכן בטבעת השתלשל ההסתר פנים והגלוי פנים בפורים כשגלו שגם הטבע בגימטריא אלהים ואין עוד מלבדו, ולכן גלוי ההסתר בפורים השתלשל דרך הסרת הטבעת, בבחינת הסרת ההסתר של הטבע שגרמז בטבעת. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שצורת הטבעת כגלגל סגור מרמזת על ההסתר פנים שהכל מכסה וסגור ולא רואים את האור. וכן הסתר גאלת בעת"ה נרמזת בהסרת הטבעת. כי גאלת בעתה אותיות הטבע, כי אותיות ט' ות' מתחלפות, והיא פועלת בתוך הטבע בדומה לאור הפורים שפעל בתוך הטבע דרך הסרת הטבעת עד שנגלה את אור ה' שמאיר בתוך הטבע שהוא אור הגאולה העתידה שעליה נאמר: (ישעיה מ, ה) "ונגלה כבוד הוי"ה וראו כל בשר יחדו כי פי הוי"ה דבר" שיראו את האלקות שבתוך הגשמי. וכן טבע"ת בא"ת ב"ש בגימטריא משית. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א ש7 פעמים נביאה שעולה 476 הוא מספר אחד פחות מהגימטריא של בעתה שעולה 477, כי הסרת הטבעת שמרמזת על גאלת בעתה בסוד אור הפורים היא גדולה מה7 נביאות לכן היא מספר אחד יותר.

"אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם הוי"ה אלהינו נזכיר" בגימטריא ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
"המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד" בגימטריא פורים גדול אדר ב' ה'תשפ"ד
"הוי"ה הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו" בגימטריא "שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד."
"ובא לציון גואל ולשבי פשע ביצקב נאם יהו"ה" בגימטריא פורים גדול אדר ב' ה'תשפ"ד

שמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שפסוק הסיום במזמור כ' בתהלים שמדבר על מלחמות משיח "הוי"ה הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו" בגימטריא הפסוק "שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד", והפסוק לפני זה "אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם הוי"ה אלהינו נזכיר" בגימטריא ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. וראה זה פלא הפסוק שנמצא בין שני פסוקים אלו: **"המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד" בגימטריא פורים גדול אדר ב' ה'תשפ"ד.** וכן הפסוק שממשיך אחריהם בגסס התפלה: **"ובא לציון גואל ולשבי פשע ביצקב נאם יהו"ה" עם האותיות והמלים והכולל במקסימום עולה לאותו מספר פורים גדול אדר ב' ה'תשפ"ד.** והמספר הזה הוא גם

הגימטריא של קץ עקרה, שכבר לא יהיה "רני עקרה לא ילדה" אלא נזכה ללידת משיח שמכונים בסדור הרש"ש באמירת פסוקים אלו. ונזכה שיקים "מושיבי עקרת הבית".

ולכן המספר של הפסוק של "אלה ברכב" או של ברוך שם הוא 1358 שעולה קץ משיח כי הפרק מדבר על ישועת המשיח, "עתה ידעתי כי הושיע הו"ה משיחו", וכן 1358 הוא המספר של הכלל בגמרא שמרמז על מלחמת גוג ומגוג שתהיה בסוף אינה לשחיטה אלא לבסוף, וזה גם גימטריא של הפסוק שמסמל את הסוף "כלו תפלות דוד בן ישי". ולכן יש במזמור כ' 70 תבות כנגד שבועים שנה של חבלי משיח, כי כאן נרמז הסיום של חבלי משיח והנצחון של משיח במלחמות. וכן המספר המסתתר בכל הפסוק "הו"ה הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו" הוא עם הכלל 1335 הקץ בסוף דניאל של הגאולה העתידה.

והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהפרש הגימטריא בין "שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד" לבין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד עולה 240 כמנין עמלק, לרמז שעמלק מפיד בין היחוד העלאה ליחודה תתאה כמו שכתוב "כי יד על כס יה" היינו שעמלק מונע את היחודא תתאה של אותיות ו"ה של שם יהו"ה.

התורה מסמיכה פסוקים על שמירת שבת לפני ענין חטא העגל ואחריו.

שמעתי בשם הג"ר אליהו דיסקין שליט"א מדוע סדרה התורה בין הפרשיות של צווי מלאכת המשכן לפרשיות עשית המשכן בפעל, פעמים, פסוקים על שמירת שבת שנמצאים לפני פרשת חטא העגל ואחרי פרשת חטא העגל. הינו סדר הפרשיות הוא; בתחלה תרומה תצנה וחלק מפי תשא הצווי לעשות משכן, ואחרי כן פסוקים על שמירת שבת ופרשת חטא העגל, ושוב פסוקים על שמירת שבת בתחלת פרשת ויקהל, ואחריהם פרשיות על עשית המשכן בפעל בויקהל ופקודי. ובאר על פי רש"י (שמות לה, ב) הקדים להם אזהרת שבת לצווי מלאכת המשכן לומר שאינו דוחה את השבת. הינו

שאחרי הצווי על מלאכת המשכן בפרשיות תרומה תצוה צריך להזהיר על השבת בפרשת כי תשא לפני העשייה של המשכן בפעל, ללמד שמלאכת המשכן אינה דוחה את השבת, וכיון שחטאו בעגל ושם היה חטא לשם שמים כביכול, כמו שכתוב: (שמות לב, כג) **"וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכּוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִדְעֵנוּ מָה הִיָּה לוֹ"**, היה צריך שוב להזהיר על השבת בתחלת פרשת ויקהל לפני עשית המשכן, להזהיר אותם שלא יחללו שבת לשם שמים בעשית המשכן, אלא ידעו בברור שאין לחלל שבת בעבור בנית המשכן.

וְנִרְאָה להוסיף שלכן בלוחות שנתנו לפני חטא העגל כתוב **"זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ"** ובלוחות שנתנו אחרי חטא העגל כתוב **"שָׁמֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ"**, לרמז שחל שנוי באזהרת השבת מהלוחות הראשונות ללוחות השניות, בגלל התוספת שמירה שנוצרת בלוחות השניות שלא יבואו חס ושלום לחלל שבת לשם שמים בשביל עשית המשכן. ואמנם זכור ושומר בדבור אחד נאמרו, אבל בלוחות השניות ציננו את השומר דוקא לרמז שצריך תוספת זהירות בשמירת השבת שלא יחללו שבת לשם שמים.

מוֹבָא במדרש (הובא ב'מעניה של תורה' פ' עקב) שאף שמשוה שבר את הלוחות, הדבור **"זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ"** לא נשבר, ונשאר שלם. וכן מובא בספר 'לקוטי יהודה' (כי תשא) בשם ה'אמרי אמת' על גסח התפלה, **וּשְׁנֵי לַחֹת אַבְנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת**. שמשוה הוריד שני לחות שהאותיות פרחו מהם, והיה כתוב בהם רק שמירת שבת. וכעין זה מובא בספר 'ארח לצדיק' (יתרו) בשם ר' אלימלך מליז'ענסק. וכל זה לרמז שאור השבת עצמה לא נחרב בשבירת הלוחות ונשאר שלם. ולפי זה יוצא שאמנם האור של השבת לא השתנה כתוצאה מחטא העגל, ונשאר האור של הלוחות הראשונות, בכל זאת התורה שנתה אחרי חטא העגל מזכור לשומר להדגיש את השמירה יתרה שנוצרת דוקא אחרי חטא העגל כדי שלא יבואו לחלל שבת לשם שמים כדלעיל.

אֲנִק"ת אֲסִי"ר בְּנוֹטְרִיקוֹן יְחִיד בִּתְנִי"ךְ

כתוב (תהילים עט, י) **"לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵינָהּ אֱלֹהֵיהֶם יִדְעוּ בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים: תְּבוֹא לִפְנֵיךָ אֲנִקַּת אֲסִיר כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוֹתֶיךָ"**. וראה זה פלא האותיות אֲנִק"ת אֲסִי"ר מופיעות בנוטריקון יחיד

בתנ"ך בשני צרופים באות שנייה מסוף המלה, בפסוק שה' שמע את אַנְקַת יוֹסֵף כְּשֶׁהָיָה אֲסִיר בְּבֵית הָאֲסוּרִים, וְשָׂרֵי
הַמְּשָׁקִים וְהָאוֹפִים חָלְמוּ חִלּוֹם שֶׁהֵבִיא אֶת גְּאֻלַּת יוֹסֵף: (בראשית פרק מ, ו) "וַיָּבֵא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בְּבִקְרָו וַיֵּרָא אֹתָם וְהֵנָּם זֹעֲפִים:
וַיִּשְׂאֵל אֶת סְרִיסֵי פְרַעֲהוּ אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ פָּנִיכֶם רָעִים הַיּוֹם". וְהוֹסִיף הַרְהֹ"ג ר' מ. שִׁיפְמָן שְׁלִיט"א
שְׁבַשְׁנֵי פְסוּקִים אֵלוּ יֵשׁ 7 פְּעָמִים אוֹת מ"ם סְתוּמָה לְרִמְזוֹ שֶׁמָּה שֶׁקָּרָה לְיוֹסֵף הוּא סִמְלָל לְכָל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם אֲסִירִים בְּגִלוֹת
וְה' יִשְׁמַע נְאֻקַּת אֲסִירִים וַיִּפְתַּח אֶת הָאוֹת מ"ם סְתוּמָה שֶׁהִיא בְּבַחֲנֵת בֵּית כְּלָא סְגוּר לְגֹאוֹל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן זֶה
מוֹפֵיעַ 7 פְּעָמִים לְרִמְזוֹ עַל פְּתִיחַת אוֹר הַמְּלָכוֹת שֶׁשִּׁיכֶת לְמִסְפָּר שֶׁבַע וְנִרְמְזָת בְּאוֹת מ"ם סְתוּמָה. וְכֵן הַפְּסוּק שֶׁהֵבֵאנוּ: "לָמָּה
יֵאֱמָרוּ הַגּוֹיִם אֵימָה" ר"ת אֵיל"ה שֶׁמְרַמְזָת עַל הַשְּׂכִינָה שֶׁצָּרִיכָה עֲזָרָה מִיַּחַדְתָּ מֵה' שִׁיפְתַּח אֶת הַרְחָם שְׁלֵה לְהוֹלִיד מְשִׁיחַ,
וּפְתִיחַת הַרְחָם הִיא סוּד פְּתִיחַת הָאוֹת מ"ם סְתוּמָה, לִכֵּן מִמְשִׁיךְ הַפְּסוּק: "תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנַקַּת אֲסִיר" שְׁכָאן טְמוֹן הַסוּד
שֶׁל לִידַת מְשִׁיחַ בְּבַחֲנֵה שֶׁל יְצִיאָה מִבֵּית הָאֲסוּרִים. וְכֵן הַמְּלִים: "תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנַקַּת אֲסִיר כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ" ס"ת כְּתוּר
כְּל"א, לְרִמְזוֹ עַל הָאֲרַת הַכְּתוּר שֶׁעוֹשֶׂה אֶת הַדְּבָר הַזֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכְּלָא לְקַבֵּל אֶת כְּתוּר הַמְּלָכוֹת, כְּמוֹ שֶׁהָיָה אֶצֶל יוֹסֵף
שִׁיצָא מֵהַכְּלָא לְקַבֵּל אֶת כְּתוּר הַמְּלָכוֹת. וְכֵן "אֲנַקַּת אֲסִיר כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוֹתֶהָ" אוֹת שְׁנֵי נ"ס גְּמוּ"ר נ', הֵינּוּ
נִס גְּמוּר שְׁבָא מְשַׁעַר הַנּוֹ"ן שֶׁמְמַנּוּ גְאֻלַּת יִשְׂרָאֵל. וְהוֹסִיף הַרְהֹ"ג ר' יוֹאֵל טִיטְלְבוּיִם שְׁלִיט"א שֶׁלִּכֵּן הַכֵּל הַתְּחִיל כְּשִׁיּוֹסֵף שֵׁם
לֵב לְצַעַר שֶׁל הָאֲסִירִים הָאֲחֵרִים: "מִדּוּעַ פָּנִיכֶם רָעִים הַיּוֹם", כִּי ה' זְמַן לוֹ דְּאָגָה לְאֲנַקַּת אֲסִירִים אֲחֵרִים, וְאֵז הוּא זָכָה
שֶׁה' יִשְׁמַע אֶת נְאֻקַּתוֹ וַיּוֹצִיא אוֹתוֹ מֵעַבְדוֹת לְחֵרוֹת. וְכֵן אֲנַקַּת אֲסִיר עִם הַמְּלִים וְהַכּוֹלָל בְּגִימְטְרִיא סִפְר תְּהִילִים
שְׁבַזְכוֹתוֹ יוֹצֵאִים מֵעַבְדוֹת לְחֵרוֹת.

המשהחיייתםכלנקבההנההיולבניישראלבדברבלעמלמסרמע
 ד לא-טו לרשתאתהוהתנחלתמאתהארץבגורללמשפחתיכמלרבתרבואתנחלתו
 ד לג-נג שונשאר יהוהאלהיךכאשרישאאישאתבנו בכלהדרךאשרהלכתמעדבא
 ה א-לא שאעיניךהשמימהוראיתאתהשמשואתהיחואתהכוכבימכלצבאהשמ
 ה דיט בתשמעוןאתהמשפטימהאלהושמרתםועשיתםאתםושמרהוהאלהיךל
 ה זיב תמאתהארץאשראתםעברישמהלרשתהולמענתאריכו ימימעלהאדמה
 ה יא-ח לשאתוכי ירחקמךהמקוםאשריביתך יהוהאלהיךלשוםשמושמכי יבר
 ה יד-כד יפנירדףגאלהדמאחרירצחכייחלביבואהשיגוכי ירבהדרך והכ
 ה יט-ה קדשמבניישראל לאתביאתנןזונהוהיחלביבואהשיגוכי ירבהדרך והכ
 ה כג-יח תשמעאלמצותיהוהאלהיךאשראנכימצוהיהי ושלשמרו לעשותו לאתס
 ה כח-ג תחייסו אתהטובו אתהמותו אתהרעאשראנכימצוהיהי ושלמאתי
 ה לו-טו ברןמרחי בגדלביאשכן וטרףזרו עאףקדקדו יראראשיתלו כישםח
 ה לג-כ

צפנים מהרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א

85 äëi תשפד, פורים, אורה, נס-מ, פרים-מ, משעים, אבאנשוב, חמור, מביא, משיח, שמח, קסיוחכבר, יבקשכהן, ביאה

הליהוהפריסבנייבקרשניסואילאחדכבשיםבנישנהשבעהתמימםושלשהעשרנייסולתמנחהב
 עשרנייסולתמנחהבלו להבשמןלאילהאחדועשרןעשרוןסלתמנחהבלו להבשמן לכבשהאחדעל
 ד כח-יא ד החצייהינייהילפרושלישתההינלאילורביעתהינלכבשינזאתעלתהדשבחדשולחד
 ד כח-יב חטאתליהוהעלעתהתמידיעשהונוסכו ובחדשהראשו בארבעהעשרו מלחדשפסחליהוהובח
 ד כח-טו בעתימיסמציאכלבי ומהראשו מקראקדשכלמלאכתעבדהלאתעשו והקרבתםאשהעלהליהו
 ד כח-יח אחדושבעהכבשיםבנישנהתמימםיהיילכם ומנחתםסלתבלו להבשמן שלשהעשרנייסולפרושני
 ד כח-כא עשרוןתעשהלכבשהאחדלשבעתהכבשיםועשרוןתסאתאחדלכפרעליכסמלבדעלתהבקר אשרלעל
 ד כח-כב תעשולישבעתמיסלחמאשריחניחלליהוהעלעולתהתמידיעשהונוסכו ובי ומהשביעימ
 ד כח-כג תעבדהלאתעשו ובי ומהבכורי מבהקרי בכמנחהחדשליהוהבשבעתי כמקראקדשיהילכם
 ד כח-כד קרבתםעולהלריחניחלליהוהפריםבנייבקרשניסאילאחדשבעהכבשיםבנישנהומנחתםסלת
 ד כח-כה לפרהאחדשניעשרנייסלאילהאחדעשרוןעשרוןלכבשהאחדלשבעתהכבשיםשעירעזיסאחדלכ
 ד כח-כז ומנחתותעשותמימםיהיילכם ונוסכיהםובחדשהשבעתי באחדלחדשמקראקדשיהילכםכלמל
 ד כח-כח עהיהילכםועשיתמעלהלריחניחלליהוהפרבן בקראחדאילאחדכבשיםבנישנהשבעתמימ
 ד כח-כט שלשהעשרנייסולפרשניעשרנייסלאילועשרוןאחדלכבשהאחדלשבעתהכבשיםשעירעזיסאחד
 ד כח-ל א תהחדשומנחתהועלתהתמידומנחתהונוסכיהםכמשפטסלריחניחאשהעלהוהובעשירלחדשה
 ד כח-מא לכםוענתאתנפשיכסלמלאכהלאתעשו והקרבתםעלהלליהוהריחניחחפרבן בקראחדאיל
 ד כח-מב מימםיהיילכםומנחתםסלתבלו להבשמן שלשהעשרנייסולפרשניעשרנייסלאילהאחדעשרוןעש
 ד כח-מג שישעירעזיסאחדחטאתמלבדחטאתהכזרינוועלתהתמידומנחתהונוסכיהםובחדשהעשרי ום
 ד כח-מד יהילכםכלמלאכתעבדהלאתעשו וחגתםגליהושבעתימימו הקרבתםעלהאשריחניחלליהו
 ד כח-מז ילשניסכבשיםבנישנהארבעהעשרתמימםיהיילכםומנחתםסלתבלו להבשמן שלשהעשרנייסולפר
 ד כח-מח עשרנייסלאילהאחדלשנייהאילוםעשרוןעשרוןלכבשהאחדלארבעהעשרכבשיםשעירעזיסא
 ד כח-מט נחתהונוסכהובי ומהשני פריםבנייבקרשנייעשרנייסלאילוםעשרנייסלאילהאחדעשרתמימ
 ד כח-נא לאילוםלכבשיםבמספרםכמשפטושעירעזיסאחדחטאתמלבדעלתהתמידומנחתהונוסכיהםוב
 ד כח-נב ראילוםשניסכבשיםבנישנהארבעהעשרתמימםומנחתםונוסכיהםלריחניחלליהוהובעשירלחדשה
 ד כח-נג דמלבדעלתהתמידומנחתהונוסכהובי ומהרביעי פריםעשרהאילוםשניסכבשיםבנישנהארבע
 ד כח-נד המל פריםללאילוםלכבשיםבמספרםכמשפטושעירעזיסאחדחטאתמלבדעלתהתמידומנחתהונוס
 ד כח-נה עהאילוםשניסכבשיםבנישנהארבעהעשרתמימםומנחתםונוסכיהםלריחניחלליהוהובעשירלחדשה
 ד כח-סא חדמלבדעלתהתמידומנחתהונוסכהובי ומהשני פריםעשרהאילוםשניסכבשיםבנישנהארבעה

מביא: מ 84 תמורה: 85 אבאנשוב: מ 84 תמשיח: 86 קסיוחכבר: מ 86 ביאה: 86 שמה: 86 תביא: 85 נס: מ 84 יבקשכהן: מ 85 תביא: 85 נס: מ 84 תמרון: 86

שיחת מֶרֶן הַמְּשֻׁגָּח רַבִּי דָן סֶגַל שליט"א בְּעֵינַי הַתְּפִלוֹת לְבִקְשַׁת הַגְּאֻלָּה

[נאמר בבית מדרשו בירושלים עיה"ק במוצאי שבת פרשת פקודי תשפ"ד]

"וַיִּרְא מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הַמַּלְאָכָה וְהִנֵּה עֹשׂוֹ אֹתָהּ כְּאִשׁוֹר צִוָּה יְהוָה כִּן עָשׂוֹ וַיִּבְרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה": אומר רש"י אמר להם יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם, ויהי נועם ה' אלוהינו עלינו וגו' (תהלים צ, יז), והוא אחד מי"א מזמורים שבתפלה למשה: מה היא הברכה של משה רבינו, יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם, זאת אומרת את זה הוא לא בירך לפני שעשו, יהי רצון שתוכלו לעשות אלא רק אחרי שהם עשו מה שהם יכלו לעשות כפי כוחם, כפי הבנתם, כפי השגתם, אז, משה ראה והנה עשו אותה כאשר צוה ה' כן עשו, אז-ויברך אתם משה, על אף שלכאורה לפי סדר הדברים היה צריך לברך אותם קודם לפני כן?! אלא, את החלק שהם היו צריכים לעשות מצידם, כל מה שהם יכלו לעשות, עשו. ואז, הוא בירך אותם שתשרה שכינה. אז רואים, שמה שנוגע בעניין הקמת המשכן דהיינו לעשות, להכשיר, שיהיה מקום להשראת השכינה, מה שהיה במשכן היה צריך, למרות שבלי עזר השם בלי זה לא יכול להיות אבל אף על פי כן מוכרח בתחילה שהם יעשו וַיִּרְא מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הַמַּלְאָכָה וְהִנֵּה עֹשׂוֹ אֹתָהּ כְּאִשׁוֹר צִוָּה יְהוָה כִּן עָשׂוֹ כְּבָר הִיא "עשו אתה" את המלאכה איזו מלאכה שהוא אמר על כן הפסוק מדגיש: "וְהִנֵּה עֹשׂוֹ אֹתָהּ כְּאִשׁוֹר צִוָּה יְהוָה כִּן עָשׂוֹ", ואז, ויברך אותם, מה? שתשרה שכינה, אז רואים מה שנוגע בעניין השראת השכינה בכלל ישראל, מה שנוגע, להכשיר, לעשות, להכין שיהיה מקום להשראת השכינה, שהיה המשכן אז. אז צריך להיות הדבר הראשון, איך כלל ישראל, אחד מהדברים שזה ביד האדם במשכן, אז היה גם חלק האדם, הבניה, העשייה, ההכנה, וזה היה, לא שהיו נזקקים לזה, רק מחמת עצם הדברים עצם הדבר יכול להיות רק בגלל שצריך להיות שיהיה מצד האדם מצד כלל ישראל אז בגלל זה צריך לעשות.

היום, שאין בידינו את האמצעים לעשות בפועל את חלק האדם אז מה כן קיים, חלק האדם, מה? התפילה, "ואני תפילה" אם מתפללים זה נקרא שאדם עושה, "ואני תפילה" אם האדם מתפלל על הדבר זה נקרא שהוא עושה את הדבר, והיום, לבנות משכן, לעשות מקדש, לעשות את זה בפועל, אין בידינו, אבל לנו נשאר החלק הגדול שזה בגדר נמשלו ישראל לתולעת מה תולעת אין כוחה אלא בפה אף כלל ישראל כוחם בפה ולא סתם בפה, תפילה ואני תפילה, מה פירוש, מציאות של האדם כי באמת אפילו כשאדם עושה אלמלא הקב"ה עוזרו ללא סייעתא דשמיא אז לא שייך, כל עוד שאין עזר השם, אז החלק הגדול של האדם בקיום הדברים בעשיית הדברים עד כדי כך מה שהגלות מאריכה הגאולה מתעכבת בוודאי שיש לזה גורם עוונות גדולים, אבל אחד הסיבות שצריכים את התפילות של כלל ישראל ותמיד היה כך מיציאת מצרים, מיציאת מצרים עצמה, הקב"ה עשה את כל האמצעים שיתפללו, המצרים מכאן הים מכאן השמעני את קולך כי קולך ערב, אין כוחם אלא בפה, כי בעצם פה זה המהות כמו שבאופן כללי האדם נקרא מדבר ומדרגת האדם זה מהות זה לא רק אמצעי להביע דברים, האדם זה פה השם שפתי תפתח אז ממילא כל הדברים, גשמים לא ירדו עד שלא היה מי שיתפלל, צריכים את השפע ברכה, עד כדי כך שכל ה"ואני" המציאות של האדם המדרגות של האדם, אתם זוכרים הזכרנו פעם מה ששמעתי אבדל לחיים מרבי חיים גרינמן זצ"ל: החזו"א זצ"ל אמר פעם איך מצליחים להגיד אמונה, אז החזו"א הדגים לו את זה אז הוא הראה לו איך שכאילו הוא החזון איש מדבר עם מישהו ואומר לו אתה רואה את כל העולם שמים ארץ ים יבשה הרים גבעות עצים פרחים דומם צומח חי מדבר,

הכל, דע לך אחד עשה את זה, החזון איש חיקה את השומע: אחד?! איך יכול להיות אחד עשה את זה, הבית הכי קטן שבונים צריכים כמה פועלים, אחד איך עושה, אז החזון אומר, כן אחד עשה. ואז הוא עשה את השני, אוויייי בהתפעלות, אחד עשה, ועתה יודע מה?! אתה יכול לדבר אתו, אני יכול? אני היתוש נטוש יכול לדבר עם בורא כל עולמים, כן, אוי מוירעדיג, ואתה יודע מה, אתה יכול לבקש מה שאתה רוצה. אני יכול לבקש מה שאני רוצה?? כן, וואיי מויראדיג, ואתה יודע מה, תבקש והוא ימלא את זה תתפלל ואז הוא יתן לך מה שאתה רוצה. אז מה מונח בחזו"א, איפה מונח כל השפע אם אתה תבקש ממנו אתה תבקש וזה תפילה לעני כי יעטוף למה עני כי הוא מרגיש שהוא נצרך שלית ליה מגרמיה כלום

ומוכרח שהוא יפקד, וזה הטענה הכי גדולה. כל זמן שהוא מרגיש שהוא יכול כעת לבד אפילו במקצת חסר בכל הכח של התפילה, כל הכח של התפילה. כשאדם מגיע להכרה הנכונה, אדרבא השיעור קומה של האדם ה"ואני" הם שיעור קומה של האדם, תלוי עד כמה שהוא מתפלל, ולהיפך, כמה שמייחס לעצמו. מה שנוגע, בעניין של ישועת ישראל גאולת ישראל שזה בעיקר חלק האדם, איך? כפי שמבואר ומובא שעל ידי התפילות, על ידי הבקשות, תפילה. וכן דוק ותשכח בתפילה של הימים הקדושים שכל האדם מונח על גבי המאזנים, מה החלק של כלל ישראל? על הגאולה על ירושלים על בית המקדש! כן! מותר לבקש בקשות פרטיות אבל תפילותיהם של ישראל: בקשו פניו תמיד מה זה בקשו פניו, לראות את פני השם מתי רואים את פני השם? במקדש, בירושלים, ליראות, כשם שבא לראות כך בא ליראות יתברך לראות את השם, זה עיצומם של כל הימים הקדושים.

מיום שחרב בית המקדש אין לך יום שאין קללתו מרובה משל חברו, זה לא עונש, זה לעורר, לא נבראו ברקים ורעמים אל כדי לפשט מה עקמימות הכי גדולה שאדם לא מרגיש שהוא נצרך הוא חושב שהוא יכול לבד וממילא אז אין את ה"ואשפוך ליבי" שנאמר על כל הדברים, על אחת כמה וכמה בעניין של בקשו פניו תמיד תמיד כסדר מה זה פניו, בקשו פניו ולא יראו פניו, וידוע, אולי זה בשם המלב"ים אני לא זוכר כל כך שהיה אומר על התאריכים שסגולה להיגאל, וזה לא התקיים, עד היום זה לא התקיים, אז שאלו אותו מה הוא אומר הרי בין כה זה... ואז הוא היה אומר, לא. באמת זמנים שמסוגל, אז שאלו מי מעכב, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות כמו שבמצרים כל זמן שלא היה ויזעקו אל השם בים במדבר, אז היה ויזעקו אל השם.

אם זועקים אל השם. אנא מספקנא לכולהו. חז"ל מביאים שיעקב אבינו בירך את יוסף השבטים נתקנאו למה דווקא אותו, אמר להם אנא מספקנא לכולהו יש מספיק לתת לכולם צריכים רק לבקש, צריך רק לבקש.

אני נזכר, הרי אתם הרי יודעים את הכלל שלי, היה הסנדלר רבי משה רביקוב זצ"ל סנדלר, אני זוכר היום מהשמים נותנים, רק צריך לפשוט את הידיים לקבל, לפרוס את הידיים לקבל, בפרשכם כפיכם פריסת הידיים זה הביטוי של התפילה ושל הבקשה, כי הידים זה כוחי ועוצם ידי, אם אתה פורס אתה מראה

שלאדם אין כלום, כמו שכחז"ל אומרים, שהידים הפתוחות זה מראה שאין לך כלום, ויש בחינה של קול דודי דופק, קול דודי דופק, בחסד השם יתרוך יש בחינה של קול דודי דופק, פתחי לי אחותי מן השמים מעוררים מעוררים את כלל ישראל מי שלומד יסודי הרבים הרבה פעמים הוזקנו למעמיד להם כמו המן הרשע כמו אחרים כדי להביא את כלל ישראל למצב שיבקשו, יתפללו, יתחננו, יצעקו יזעקו כדי שיהיה בחינה של ותעל שוועתם אל האלוקים.

היו אומרים ברמז מן העבודה עבודה זה תפילה, מה עולה על האלוקים? "שוועתם" לא שאומרים את המילים רק את הזעקה, הצעקה שמונח שם הלב, שמונח שם, איר הערט, ותעל שוועתם אל האלוקים וכולם יודעים שהכול בהשגחתו יתברך אם אנחנו רואים שכעת נהיה התעוררות וזה לא מקרה נהיה התעוררות על העניין הזה לבקש ולחנן להשם יתברך כבר פרסמו את זה החפץ חיים וכו' כל הדברים היו ידועים פעם אבל אעפ"כ זה לא הגיע לכלל מעשה, למה כי הזמן גרמא, יש זמן שמסוגל יותר, לכן מן השמים, כולכם רואים שכעת נהיתה התעוררות שמקיפה. מקיפה חוגים שונים, פשוט שזה בהשגחתו יתברך ומי זה המעורר זה אבינו שבשמים זה האוהב עמו ישראל זה הקול דודי דופק פתחי לי אחותי, שצריך לראות לחזק את הענין הזה, ועל כגון דא נאמר, תשמעו כתוב נדמה לי בויקהל. "וְהַנְּשֹׂאִים הַבְּיָאוּ אֶת אֲבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אֲבְנֵי הַמְּלֵאִים לְאֶפֶוד וְלַחֹשֶׁן", אמר ר' נתן, מה ראו נשיאים להתנדב בחנוכת המזבח בתחלה, ובמלאכת המשכן לא התנדבו בתחלה, ממה נפשך הרי הם היו זריזים אלא כך אמרו נשיאים, לא שסתם הם התעצלו, היה להם חשבון ולא אחד אמר ככה כל הנשיאים הבינו כך, יתנדבו צבור מה שמתנדבים, קודם הציבור יתנדב ומה שמחסרין אנו משלימין אותו, כיון שהשלימו צבור את הכל, שנאמר והמלאכה היתה דים (שמות לו, ז), אמרו נשיאים מה עלינו לעשות, הביאו את אבני השהם וגו', לכך התנדבו בחנוכת המזבח תחלה, גוט אז היה להם חשבון, בקיצור דעת תורה, ולפי שנתעצלו מתחלה, נחסרה אות משמם, והנשאם כתיב:

לכן כתוב והנשאם בלי יוד כתיב געוולאד, לא, הרי היה להם חשבון, לא אמרו שסתם לא רוצים להביא, אנחנו מתעצלים, זה היה חשבון טוב, אבל נניח שיש איזה טענה, אבל כשמורידים אות משמם זאת אומרת שזה פגם את כל המהות את כל המדרגה שלהם את מדרגת האדם, הם נפלו מכל המדרגה שלהם.

נחסרה אות משמם אז מה, רואים כמה העניין הזה שאם ח"ו מתעצלים נמנעים אז חסר לו בכל המהות, זה מראה על כל המדרגה של האדם זה פוגם את כל המדרגה של האדם. ובמה זה היה, בעיקר זה היה ביחס למשכן בכל הדברים האלו, בדבר הזה אבני שהם אבני מלואים לאפד ולחשן, רואים פה שאם מתעצלים ח"ו בתפילה בבקשה ב"ואשפוך נפשי לפני השם" וודאי שזה נקרא בניית המשכן, התפילות על הגאולה זה נקרא בניין, אין כוחם אלא בפה זה 'פאסט נישט', רואים עד כדי כך שזה פוגם את כל מדרגת האדם, שיש פה איזה בחינה על כל האדם.

בפרט שהקב"ה מצפה לזה כביכול כל הדורות, ואתם רואים מה שהם אמרו גדולי עולם היעב"ץ אומר אלמלא לא היה אלא עוון זה בידינו שאין מתאבלים על ירושלים כראוי, די להאריך גלותנו עוד לא מספיק והיא בעיני הסיבה הקרובה היותר גלויה עצומה וחזקה מכל ההשמדות המופלגות נשנק מבכי הגדולות הנוראות המבהילות אשר מצאנו בגלות בכל מקומות פזורינו, על צווארנו נרדפנו, לא הונח לנו להרגיע בגוים, לפי שיצא ההבל הזה מליבנו בהיותנו שוקטים בארץ לא לנו" שכחנו את ירושלים, ולא עלתה על לבבנו, על כן כמת מלב נשכחנו.

והרמב"ן בישע' (ו) פָּלְנוּ כְּצֵאן תְּעִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ וְה' הִפְגִּיעַ בּוֹ אֶת עֹן פְּלֹנוּ: 'כולנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו' - יאשים את ישראל, בעבור כי הם בגלותם ישימו כל כוונתם בעסקי העולם, ומשים כל אחד כוונה לעצמו ביתו ועסקיו. [אז תגידו מה, ולא מתפללים אז על הצלחה בתורה ויראת שמים, לא על זה מדברים כעת אלא מה:] וראוי להם להיות בוכים הייליגע רמב"ן ולהתפלל לפני ה' לילה ויום שיכפר על עוון ישראל ויחיש קץ הגאולה! כי המשיח בתשובה יבוא מיד. ואם לאו, יתאחר עד הקץ הבא עליו בשבועה, כדכתיב (דניאל יב ז) 'וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם'. ונאמר: כל זה רמב"ן 'וה' הפגיע בו במשיח את עוון כולנו' - כי העוון הזה הנזכר שמה שלא מבקשים אותו פוגע בו, במשיח כי הוא מצטער כל היום על כי איחרו פעמי מרכבותיו, ואנחנו אין אנחנו משגיחין בכך, אלא מתעסקין בעסקינו בתוך העמים!

אז רואים שזה תלוי כמו במצרים ותעל שוועתם אל האלוקים זה הרי דבר פשוט, כולם יודעים שזה לא במקרה מה שכעת נהייתה ההתעוררות הזה, זה לא ראובן עשה את זה ולא שמעון, משמים, קול דודי

דופק אז וודאי שמה שנוגע לתפילות הקבועות מה שמתפללים בכל שמו"ע בוודאי שצריך להתחזק בזה בתעצומות נוראות, אבל הוא הדין את הדברים המיוחדים בזמנים המיוחדים.

ורבותי תשמעו טוב: {מרעים בקולו} "יפה שעה אחת קודם"

על כן צריך בעזהשי"ת להחלץ חושים, כמובן שזה לא בא חס ושלום הס מלהזכיר לאפוקי משאר הדברים שצריך לעשות כסדר, דהיינו לימוד התורה יומם ולילה כמה להרבות בלימוד תורתנו הקדושה, שזהו עסק כלל ישראל ה' עוז לעמו יתן כלל ישראל עזין שבאומות כי יש להם את העוז, התורה הקדושה מגנא ומצלא היא מגינה ומצילה תפילה תורה ומצוות צדקה חסד בין אדם לחברו והכל בוודאי שצריך להתמיד בזה יום ולילה, אבל העניין הזה לחזק במיוחד לעוררת את עצמנו, כי זה עת רצון אם חז"ל אמרו בעקבתא דמשיחא אין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים אין הכוונה רק תפילה ביטחון, אלא הכוונה היא שאין לנו להישען אלא על כבוד שמים על אבינו שבשמים, לבקש ולחנן על הגאולה על בנין בית המקדש, על בנין ירושלים, אנחנו לא יודעים, את האמת שלא רוצים לדעת, מה התכוון החפץ חיים כשהוא דיבר על השלישית, דיבר, אבל צריכים כעת להתחזק ולנצל את זה שעוררו אותנו מן השמים, ובאמת לחנן לפניו יתברך, ביותר לחזק את הבין אדם לחבירו, ללמד זכות על כלל ישראל, ללמד זכות על בניי אומר הקב"ה לחזק את הבקשה אחת, שאוהבין זה את זה ויראין זה מזה ומכבדין זה את זה, לחזק את היחד שבטי ישראל, כדי שיהיה ויהי בישורון מלך צריך להיות בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, כל אחד, ביתר שאת לראות מה שעושים הן בכלל והן בפרט כל אחד בתחינתו ובקשתו.

ואני תפילה, צריכים כסדר להתפלל "ואני תפילה, הלוואי יתפלל אדם כל היום, זה הולך גם על הצרכים הפרטיים אבל לדין על זה נאמר, הלוואי ויתפלל אדם כל היום כולו, איפה זה כולו, בברהמ"ז בתפילה, של כלל ישראל, יתפלל אדם כל היום כולו, ובוודאי לא יטוש השם עמו וכביכול כביכול, פתחו לי פתח כפתחו של מחט ואני אפתח לכם, גם מה שנוגע לבקשות, לא מתעצלים ומשתדלים.

השם יתברך יעזור שנוכל לשפוך לבנו לפניו יתברך ויהיו לרצון אמרי פינו והגיון ליבנו לפניו יתברך, ונזכה בעזרת השם, אנחנו עומדים כעת במוצאי שביעית בן דוד בא, אוחזים לפני: בניסן נגאלו ובניסן עתידין ליגאל, אז יה"ר שנזכה כבר ותחזינה עינינו בשובך לציון ושיהיה ברחמים.

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, **וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מְאִלְנָא דְּחַיֵּי דְּאִיהוּ הָאֵי סִפְרֵי הַזֶּהר יִפְקֹון בֵּיה מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי.**

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) **"רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח.**

בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). **העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך.**

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) **"כי ימוך אחיך וגו'",** פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, **"ימוך",** כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. **"ומכר מאחוזתו",** ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) **א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, הדין הוא דכתיב "אחר ישובו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש.** (דרד עץ חיים) **מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חכמת האמת.**

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בעניינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנישואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978

להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtjVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל
מספרי הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת